

การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้
Enhancing Communication Skills of Prathomsuksa 4 Students using
Situation Based Learning

วารงคณา เค้าอัน¹

ไพทยา มีสัตย์²

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้วิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ห้อง 4/1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนโกวิทอรัญ จำนวน 24 คน โดยการคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ จำนวน 8 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง 2) แบบทดสอบวัดทักษะด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษก่อนและหลังการเรียน 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการเรียนรู้การสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา และ ค่าทางสถิติ (Paired t-test)

ผลการวิจัยพบว่า

1) ผลการศึกษาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนโกวิทอรัญ พบว่า คะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับเท่ากับ .05 และเมื่อพิจารณาเกณฑ์การประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงที่สุด คือ ด้านความเข้าใจง่าย ($\bar{X} = 4.51$ S.D. = 0.62) รองลงมาคือ ด้านความคล่องแคล่ว ($\bar{X} = 4.49$ S.D. = 0.67) และด้านคุณภาพของการสื่อสาร ($\bar{X} = 4.47$ S.D. = 0.65) และด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดคือด้านปริมาณการสื่อสาร ($\bar{X} = 4.39$ S.D. = 0.66) เมื่อ

¹ นักศึกษาหลักสูตร ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

² ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เปรียบเทียบทักษะด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนในแต่ละด้านพบว่า ทั้ง 4 ด้าน ค่า Sig. (2-tailed) มีคะแนนหลังสอบเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2) ผลการศึกษาระดับความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนโกวิทจรัส ในภาพรวมของความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.39$ S.D. = 0.29)

คำสำคัญ: การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ การใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้

Abstract

This study is an experimental research. The purpose of this research were to 1) enhance communication skills of Prathomsuksa 4 students using Situation Based learning 2) explore students' satisfactory level towards Situation Based learning. The sample group was 24 students in Prathomsuksa 4, Class4/1, Kovittumrong School, 1st semester, year 2016. The 24 students were selected by purposive sampling. Tools used in the research were 1) 8 Lesson plans using Situation Based learning; 2) Speaking Tests (before and after the treatment) 3) Satisfactory evaluation sheet. The statistics used in the analysis were Mean (\bar{X}), Standard Deviation (S.D), Alpha Coefficient, and Paired t-test.

This study found that:

1) The students' score in the speaking post-test could gain statistically significance at .05 ; the students' score in each criteria of speaking assessment shown that Comprehensibility was a highest score ($\bar{X} = 4.51$ S.D. = 0.62) followed by Fluency ($\bar{X} = 4.49$ S.D. = 0.67), Quality of communication ($\bar{X} = 4.47$ S.D. = 0.65), and Amount of communication ($\bar{X} = 4.39$ S.D. = 0.66) respectively. Moreover, all criteria of in speaking post-test could gain statistically significance at .05.

2) The overview result of students' satisfactory level was in a high level ($\bar{X} = 4.39$ S.D. = 0.29).

Key word: Enhancing Communication Skills, Situation Based Learning

ความสำคัญของปัญหาการวิจัย

สภาพการณ์ในปัจจุบันทั่วโลกกำลังเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม วัฒนธรรม การเมือง เศรษฐกิจและเทคโนโลยีที่ก้าวไปอย่างรวดเร็ว ไม่ว่าจะเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วหรือกำลังพัฒนา ส่งผลให้วิถีชีวิตของคนมีความแตกต่างกันมากขึ้น ผู้คนจำนวนมากหลากหลายเชื้อชาติย้ายข้ามประเทศ ข้ามภาษาและข้ามวัฒนธรรม มาอาศัยอยู่ร่วมกันและทำงานร่วมกัน ก่อให้เกิดเป็นสังคมพหุวัฒนธรรม ในด้านทางการศึกษาจึงจำเป็นต้องปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง โดยต้องจัดการศึกษาให้ทันกับสถานการณ์โลกที่เต็มไปด้วยความรู้และข้อมูลที่เพิ่มขึ้น ต้องพัฒนาการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนได้มีโอกาสรับรู้ เพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ ให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิดทั้งในการแก้ปัญหา วิเคราะห์สังเคราะห์ความรู้ และก้าวทันต่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

การจัดกระบวนการเรียนรู้ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดให้วิชาภาษาอังกฤษจัดอยู่ในหมวดของวิชาภาษาต่างประเทศ ทั้งนี้เนื่องจากปัจจุบันภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวันด้วย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคลในหลายๆประเทศ การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ และการสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรม วิสัยทัศน์ของชุมชนโลก และความหลากหลายทางวัฒนธรรม

ดังนั้น กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จึงไม่เพียงแต่สร้างความแข็งแกร่งในการใช้ภาษาต่างประเทศ เท่านั้น หากยังมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ (สำนักคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ, 2551) นอกจากนี้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศยังมุ่งเน้นให้ผู้เรียน ฝึกทักษะการคิด การจัดการ การเผชิญ และการประยุกต์ความรู้มาใช้ การมีทักษะดังกล่าวนี้ถือเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาต่างประเทศด้วย

การจะพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ การจัดการเรียนการสอนจึงควรมีลักษณะที่ผู้สอนจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียนและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และความรอบรู้ นอกจากนี้การจัดกระบวนการสอนยังควรสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงและการเรียนภาษาจึงควรประกอบไปด้วยกิจกรรมที่หลากหลาย ทั้งกิจกรรมการฝึกทักษะทางภาษา ซึ่งกิจกรรมควรฝึกให้ควบคู่กับการเรียนรู้ที่ไปสู่การเรียนรู้ที่พึ่งตัวเองได้ (Learner-Independence) และสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) (กรมวิชาการ, 2544) อันนำไปสู่การใช้ภาษาให้ถูกต้องคล่องแคล่วเหมาะสม และใช้ได้จริงมากที่สุด

อย่างไรก็ตามในปัจจุบันปัญหานักเรียนขาดทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ รวมถึงขาดความมั่นใจในตนเอง อันเนื่องมาจากบุคลิกภาพส่วนตัว ความกลัวจะพูดเพราะสำเนียงไม่ดี ขาดความรู้เรื่องไวยากรณ์หรือการใช้คำในบริบท รวมถึงขาดคลังคำที่มากพอ การจะแก้ปัญหานี้ได้ การจัดกระบวนการเรียนการสอนต้องสอดคล้องกับสถานการณ์จริง ผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย น่าสนใจ และผ่อนคลาย โดยกิจกรรมเหล่านี้ต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกทักษะทางภาษา เสริมสร้างความมั่นใจ และรู้วิธีการเรียนภาษาต่างประเทศ

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้ศึกษาค้นคว้ามีความสนใจในการนำเอาเทคนิคการสอนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ (Situation Based Learning) มาจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งการเรียนรู้แบบสถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ เป็นการสร้างสถานการณ์ขึ้นมาให้ใกล้เคียงกับสภาพความเป็นจริงที่ผู้เรียนอาจประสบในภายหลังการเรียนด้วยสถานการณ์ จะช่วยให้เกิดการถ่ายโยงความรู้ ผู้เรียนจะได้คิดแก้ปัญหาจากสถานการณ์ทำให้เกิดการเรียนรู้ อีกทั้งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการกระตือรือร้นในการสื่อสารภาษาอังกฤษจากสถานการณ์ที่ผู้สอนจำลองขึ้น การสอนโดยใช้สถานการณ์เป็นแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่จะพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนได้ดียิ่งขึ้น สถานการณ์จะทำให้เกิดการปฏิสัมพันธ์กับสิ่งต่างๆ ในสถานการณ์ และใช้ข้อมูลที่มีสภาพแวดล้อมคล้ายกับข้อมูลในความเป็นจริงในสถานการณ์การตัดสินใจแก้ปัญหาโดยมีหลักการและการตัดสินใจ ในสถานการณ์จะส่งผลกับผู้ร่วมกิจกรรมเหมือนในสถานการณ์จริง และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ทักษะทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ในลักษณะการผสมผสานกันในสถานการณ์ นอกจากนั้นยังนำความรู้ในวิชาชีพของตนประกอบกับการฝึกทักษะภาษาอังกฤษต่างๆ ทำให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการฝึกทักษะภาษาอังกฤษ (สุมิตรา อังวัฒนกุล. 2540 : 151)

ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษจึงสนใจที่จะพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนโกวิทอรัญ โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ (Situation based learning) ซึ่งเป็นวิธีการสอนอย่างหนึ่งที่สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจและให้ประสบการณ์ด้านการตัดสินใจการแก้ปัญหา การวางแผนแก่ผู้เรียน นอกจากนั้นผู้เรียนยังได้ฝึกทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการเรียนการสอนการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนที่เรียนการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ จะมีการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับเท่ากับ .05
2. นักเรียนที่เรียนทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ขอบเขตการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ห้อง 4/1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 24 คน โรงเรียนโกวิท
ธำรง เขตราชเทวีสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive
sampling)

ตัวแปรต้น

การเรียนรู้ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้

ตัวแปรตาม

1. พัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
2. ความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ จำนวน 8 แผน
แผนละ 2 ชั่วโมง
2. แบบทดสอบวัดทักษะด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษก่อนและหลังการเรียน
3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการเรียนรู้การสื่อสาร
ภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้

ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองสอนกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนโกวิทธำรงโดยได้
ดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองตามขั้นตอน ต่อไปนี้

1. ให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดทักษะการสื่อสารก่อนเรียน (Pre-test) เพื่อวัดทักษะพื้นฐานและ
เก็บผลการทดสอบไปเปรียบเทียบกับผลการวัดทักษะการสื่อสารหลังเรียน
2. อธิบายและชี้แจงกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ในรายวิชา
ภาษาอังกฤษให้นักเรียนเข้าใจ
3. ดำเนินการสอนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้จำนวน 8 แผน ๆ ละ 2 คาบเรียน ๆ ละ 1
ชั่วโมง รวมเวลาในการสอน 16 ชั่วโมง

4. หลังจากทำการสอนจนครบทั้ง 8 แผน ผู้วิจัยทำการทดสอบวัดทักษะในการสื่อสารภาษาอังกฤษ คะแนนเต็ม 24 คะแนน โดยใช้แบบประเมินทักษะในการสื่อสารภาษาอังกฤษ

5. นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ วิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. เปรียบเทียบคะแนนวัดทักษะทางการสื่อสารภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน โดยใช้ คะแนนเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการหาค่าทางสถิติ (Paired t-test)
2. วิเคราะห์ความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ ใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
3. สรุปผลและอภิปรายผลโดยใช้ตาราง และการพรรณนา

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปผลได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนโกวิทอรัญ พบว่า คะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับเท่ากับ .05 และเมื่อพิจารณาเกณฑ์การประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงที่สุด คือ ด้านความเข้าใจง่าย ($\bar{X} = 4.51$ S.D. = 0.62) รองลงมาคือ ด้านความคล่องแคล่ว ($\bar{X} = 4.49$ S.D. = 0.67) และด้านคุณภาพของการสื่อสาร ($\bar{X} = 4.47$ S.D. = 0.65) และด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดคือด้านปริมาณการสื่อสาร ($\bar{X} = 4.39$ S.D. = 0.66)

2. ผลการศึกษาระดับความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนโกวิทอรัญ ในภาพรวมของความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.39$ S.D. = 0.29) เมื่อพิจารณาเรียงลำดับค่าเฉลี่ยเป็นรายด้านจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านบรรยากาศในการเรียนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.42$ S.D. = 0.11) รองลงมาคือ ด้านพัฒนาการเรียนของนักเรียน ($\bar{X} = 4.40$ S.D. = 0.29) และด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.35$ S.D. = 0.41) เป็นลำดับสุดท้าย

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ โรงเรียนโกวิทอรัญ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. จากการทดสอบวัดทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเรียน และหลังเรียน พบว่า คะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับเท่ากับ .05 และเมื่อพิจารณาเกณฑ์การประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงที่สุด คือ ด้านความเข้าใจง่าย ($\bar{X} = 4.51$ S.D. = 0.62) รองลงมา คือ ด้านความคล่องแคล่ว ($\bar{X} = 4.49$ S.D. = 0.67) และด้านคุณภาพของการสื่อสาร ($\bar{X} = 4.47$ S.D. = 0.65) และด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดคือด้านปริมาณการสื่อสาร ($\bar{X} = 4.39$ S.D. = 0.66) เมื่อเปรียบเทียบทักษะด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนในแต่ละด้าน พบว่า ทั้ง 4 ด้าน ค่า Sig. (2-tailed) มีค่า .000 แสดงว่าคะแนนหลังสอบเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจาก

ประการแรก การเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้เป็นกิจกรรมที่เป็นจริงซึ่งนักเรียนมักจะพบเจอในชีวิตจริง เน้นให้นักเรียนได้ฝึกการใช้ภาษาในการสื่อสาร โดยนักเรียนมีโอกาสในการเลือกใช้ภาษาให้ถูกต้องและเหมาะสม มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาการเรียนรู้โดยการจูงใจผู้เรียน และการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ ที่เน้นบริบทและนำความรู้ไปใช้มากกว่าการจดจำ นักเรียนสามารถเรียนรู้จากสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมและการปฏิบัติ เพื่อสร้างความเข้าใจ และพัฒนาการใช้เครื่องมือทางปัญญาในการเรียนรู้ นอกจากนี้ยังเน้นการพัฒนาความสามารถและการลงมือปฏิบัติหรือให้นักเรียนได้ลงไปเล่นในบทบาทของสถานการณ์ที่ถูกจัดขึ้น ซึ่งถือได้ว่าเป็นการเรียนรู้ที่สำคัญ และการลงไปแสดงในบทบาทตามสถานการณ์ต่างๆ ไม่ได้เป็นเพียงเครื่องมือสำหรับการเรียนรู้เท่านั้น แต่ยังเป็นการเรียนรู้ถึงความหมายและบริบทของการปฏิบัติด้วย นักเรียนจะได้ลงมือปฏิบัติในการแก้ปัญหาตามสถานการณ์ที่คล้ายกับสถานการณ์ในสภาพความเป็นจริง ซึ่งสอดคล้องกับ ทิศนา แคมมณี (2552) ได้กล่าวว่า วิธีสอนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ คือ กระบวนการที่ผู้สอนใช้ในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยให้ผู้เรียนลงไปเล่นในสถานการณ์ที่มีบทบาท ข้อมูลที่สะท้อนความเป็นจริง และมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งต่างๆ ที่อยู่ในสถานการณ์นั้นๆ โดยใช้ข้อมูลที่มีสภาพคล้ายกับข้อมูลในความเป็นจริง โดยนักเรียนซึ่งเรียกว่าผู้ร่วมสถานการณ์ (participants) จะมีปฏิสัมพันธ์กับเหตุการณ์และบุคคลต่างๆ ผู้เรียนจะใช้ภาษาในการสื่อสารของตนเองในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นสามารถตัดสินใจได้โดยอิสระอย่างเหมาะสมกับบทบาทของตนเอง และบทบาทของผู้ที่มีปฏิสัมพันธ์ด้วย

ประการที่สอง ผู้วิจัยได้เลือกรูปแบบภาษาและเนื้อหาที่เหมาะสมสามารถใช้ในการสื่อสารตามสถานการณ์ต่างๆ ซึ่งได้แก่ Giving directions (การบอกทิศทาง), At the market (ตลาด), Clothes shop (ร้านขายเสื้อผ้า), Restaurant (ร้านอาหาร), Make an Appointment (การนัดหมาย), Cooking (การ

ทำอาหาร), Telephone (การพูดคุยโทรศัพท์) และ Birthday party (งานวันเกิด) ซึ่งคล้ายคลึงกับเหตุการณ์ที่นักเรียนคุ้นเคยในชีวิตประจำวัน และอาจเคยมีประสบการณ์ แต่ละกิจกรรมเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกการใช้ภาษาในการสื่อสารกับเพื่อนในชั้นเรียน และนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริง จากรูปแบบการจัดกิจกรรมที่เน้นการสื่อสารและมีความหลากหลายทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษดีขึ้น ส่งผลให้เกิดมีพัฒนาการด้านทักษะในการสื่อสารภาษาอังกฤษ สอดคล้องกับ ฮาร์เมอร์ (Harmer, 1983) ที่กล่าวว่าในการจัดกิจกรรมด้านการสื่อสาร นักเรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาได้หลายรูปแบบ มีอิสระในการเลือกใช้ภาษา และสุพิน บุญชูวงศ์ (2556) ได้กล่าวถึงการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนได้เข้าไปมีปฏิสัมพันธ์กับสถานการณ์จนเกิดความเข้าใจสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างถ่องแท้ นอกจากนี้ Swain (1985) ได้กล่าวว่า หากนักเรียนขาดโอกาสในการมีส่วนร่วม หรือมีโอกาสที่จะได้ฝึกการสื่อสารกับผู้อื่นน้อยเกินไปก็จะทำให้นักเรียนไม่ประสบความสำเร็จในการสื่อสารภาษาตามเป้าหมายได้

ประการที่สาม กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้เหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถของนักเรียนและสอดคล้องกับหลักสูตร ในการเลือกกิจกรรมที่ใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ ผู้วิจัยเลือกโดยคำนึงถึงความเหมาะสมกับเนื้อหาในหลักสูตร ระดับอายุ ความสนใจ สอดคล้องกับเนื้อหาทางภาษาที่กำหนดตามบทเรียนปกติ ตรงกับความคิดของ บราวน์ (Brown, 2001) ที่กล่าวว่า ครูควรคัดเลือกกิจกรรมที่ดึงดูดความสนใจของผู้เรียน โดยคำนึงถึงพื้นฐานประสบการณ์ เนื้อหาการเรียนรู้ ความสนใจ ความสามารถของผู้เรียน เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาและมีส่วนร่วมในบทบาทจะทำให้มีการพัฒนาได้มากที่สุด และกล่าวได้ว่า กิจกรรมมีบทบาทอย่างมากต่อกระบวนการเรียนการสอน เนื่องจากทำให้นักเรียนมีโอกาสแสดงออกทางภาษาและสามารถนำความรู้ที่มีอยู่มาใช้ได้อย่างมีความหมาย จุดมุ่งหมายของการจัดกิจกรรมมุ่งให้นักเรียนสามารถสื่อสารได้ นักเรียนจึงได้ฝึกปฏิบัติกิจกรรมตามสถานการณ์ ส่งผลให้นักเรียนเกิดการพัฒนาการเรียนรู้ และในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนผู้วิจัยได้ทำการสอนการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยสอนแบบเน้นให้นักเรียนสื่อสารด้วยความเข้าใจมากกว่าการจำคำศัพท์ หรือรูปประโยค นักเรียนต้องมีความเข้าใจในสิ่งที่ผู้อื่นกำลังสื่อออกมา และสามารถสื่อสารโต้ตอบระหว่างกัน และเน้นการสอนแบบ คลังคำ (lexical chunk) คือ การสอนแบบคำที่มีหลายคำเข้ามารวมกัน หรือคำที่เป็นคู่ และมีความเชื่อมโยงซึ่งกันและกัน คำพวกนี้โดยมากจะเป็น กริยาวลี (phrasal verb), สำนวน ซึ่งจะทำให้นักเรียนสื่อสารออกมาได้อย่างคล่องแคล่วมากขึ้น นอกจากนี้การสอนด้วยวลี หรือประโยคสำเร็จรูปก็ช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำวลี หรือประโยคสำเร็จรูปมาใช้ในการสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่ว ดังที่ Schmidt (1992) และ Lewis (1997) ได้เสนอแนะว่าการสอนภาษาควรสอนด้วยวลี หรือประโยคสำเร็จรูป เพราะจะช่วยให้ผู้เรียนภาษาจดจำคำศัพท์ในบริบทได้ดีและเร็วกว่าการเรียนคำศัพท์ใหม่เป็นคำๆ

ประการที่สี่ จากเกณฑ์การประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนจากผู้ประเมิน แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีการพัฒนาทักษะในด้านต่างๆ ซึ่งได้แก่ ความคล่องแคล่ว (Fluency) ความเข้าใจง่าย (Comprehensibility) ปริมาณการสื่อสาร (Amount of communication) และคุณภาพของการ

สื่อสาร (Quality of communication) มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเพิ่มขึ้นทุกด้าน เนื่องจากนักเรียนมีความเข้าใจในสิ่งที่ผู้พูดกำลังสื่อออกมา และสามารถเข้าใจสถานการณ์ที่ตนเองกำลังแสดงออก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพวงมณี ดันติวงศ์ (2550 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาการใช้สถานการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษท่องเที่ยว นักศึกษามีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งแสดงว่าการจัดการสอนโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์ส่งเสริมให้นักศึกษาพัฒนาความสามารถด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ ด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเพิ่มขึ้นมากที่สุดคือ ด้านความเข้าใจง่าย (Comprehensibility) มีคะแนนเฉลี่ย 4.51 แต่ในทางกลับกันด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นหลังเรียนเป็นลำดับสุดท้าย คือ ด้านปริมาณการสื่อสาร (Amount of communication) มีคะแนนเฉลี่ย 4.39 สาเหตุที่ทำให้ผู้เรียนมีคะแนนปริมาณการสื่อสาร (Amount of communication) ต่ำกว่าเกณฑ์อื่นๆ อาจเกิดจากความวิตกกังวลของนักเรียนซึ่งจะเกิดขึ้นในขณะที่นักเรียนกำลังทดสอบทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยมีกรรมการทั้งหมด 3 คนฟังพร้อม ๆ กัน บราวน์ (Brown, 1994) ได้กล่าวไว้ว่าความวิตกกังวลทำให้ผลการเรียนไปในทางไม่ดี เช่นวิตกกังวลแล้วจะสอบตก แล้วจะเรียนได้ไม่ดี การวิตกกังวลมากๆ ทำให้เราลืมในสิ่งที่เรารู้ไปในชั่วขณะทำให้วุ่นวายใจ คิดไม่รอบคอบ ซึ่งความกังวลประเภทนี้ เรียกว่า Debilitating Anxiety ซึ่งมีผลกระทบอย่างมากต่อทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ และคราสเฮน (Krashen, 1985) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจต่อการเรียน นับได้ว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญของการเรียนด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ ความพึงพอใจต่อการเรียนทำให้เกิดแรงจูงใจ ความสนุกที่จะเรียน สิ่งนี้มีผลอย่างยิ่งต่อการเรียนรู้ภาษาที่สองของนักเรียน กล่าวคือ ถ้านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียน ก็จะมีแรงจูงใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรม และอยากพัฒนาทักษะการใช้ภาษาที่สอง การเรียนด้านทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ ที่มีบรรยากาศที่สนุกสนาน ถือเป็นวิธีการสอนที่ส่งเสริมความพึงพอใจต่อการเรียนได้เป็นอย่างดี

จากผลค่าเฉลี่ยคะแนนที่ได้จากเกณฑ์การประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในแต่ละด้าน หลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนเรียนทุกด้าน และเมื่อพิจารณารายด้าน 4 ด้านมีค่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ในแต่ละด้านมีระดับคะแนนที่ใกล้เคียงกัน โดยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานแสดงการเกาะกลุ่มระดับความสามารถทางการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียน

ทั้งนี้เนื่องจาก ประการที่ 1 เกณฑ์การประเมินมีระดับการให้คะแนนที่แม้ว่าในแต่ละระดับของการให้คะแนนจะมีความชัดเจน แต่ก็มีเพียง 6 ระดับ สิ่งนี้ทำให้กรรมการตัดสินใจในการให้คะแนนอยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกัน ประการที่ 2 ความสามารถของนักเรียนมีความสามารถแบบเกาะกลุ่มกัน (Homogenous group) โดยพิจารณาจากค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานที่อยู่ในระดับต่ำ และมีค่าใกล้เคียงกันในทุกเกณฑ์ ทั้งก่อนและหลังการเรียน

2. จากการสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนโกวิทอรัญ ในภาพรวมของความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

($\bar{X} = 4.39$ S.D. = 0.29) เมื่อพิจารณาเรียงลำดับค่าเฉลี่ยเป็นรายด้านจากมากไปหาน้อย พบว่า ความพึงพอใจด้านบรรยากาศการเรียนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.42$ S.D. = 0.11) รองลงมา คือ ความพึงพอใจด้านพัฒนาการเรียนของนักเรียน ($\bar{X} = 4.40$ S.D. = 0.29) และความพึงพอใจด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.35$ S.D. = 0.41) เป็นลำดับสุดท้าย ซึ่งความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทุกด้าน และเป็นไปตามสมมุติฐานที่ได้ตั้งไว้ ปัจจัยที่ส่งผลให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจภาพรวมระดับมาก ได้แก่

ประการแรก กิจกรรมการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ เป็นกิจกรรมที่สนุกสนาน ทำให้บรรยากาศในการเรียนการสอนระหว่างครูกับนักเรียนเป็นไปด้วยดี นักเรียนมีจิตใจอารมณ์ที่พร้อมในการเรียนรู้ ทำให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้นักเรียนเพิ่มพูนทักษะทางด้านสื่อสารภาษาอังกฤษของตนเอง จากข้อมูลในแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนโกวิทอรัญ พบว่า ด้านที่ได้ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ความพึงพอใจด้านบรรยากาศการเรียนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ นักเรียนมีความพอใจในบรรยากาศการเรียน เนื่องจากการเรียนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ สร้างบรรยากาศที่มีความสนุกสนานทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้น และกล้าสื่อสารภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับพอลลาร์ด (Pollard, 1996) กล่าวว่า บรรยากาศการเรียนการสอนที่ดี สภาพอารมณ์ที่ดี และการยอมรับตนเองส่งผลในทางบวกกับความสามารถในการเรียนของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังมีผลงานวิจัยของ อูมาพร ภูพานเพชร (2547: 54) ได้สนับสนุนว่า บรรยากาศที่เป็นกันเองและสนุกสนานทำให้นักเรียนไม่รู้สึกเครียด หรือกดดัน ทำให้นักเรียนร่วมกันทำกิจกรรมโดยรู้สึกว่าเป็นของตัวเองไม่รู้สึกว่าถูกสอน จึงทำให้เกิดบรรยากาศที่เป็นกันเองสนุกสนานและไม่เครียด และ ธอร์นไดค์ (Thorndike, 1963) ได้กล่าวถึงกฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) กฎนี้กล่าวถึงสภาพความพร้อมของผู้เรียนทั้งทางร่างกายและจิตใจความพร้อมทางร่างกายหมายถึงความพร้อมทางวุฒิภาวะและอวัยวะต่างๆของร่างกาย ทางด้านจิตใจหมายถึงความพร้อมที่เกิดจากความพึงพอใจเป็นสำคัญถ้าเกิดความพึงพอใจย่อมนำไปสู่การเรียนรู้ถ้าเกิดความไม่พึงพอใจจะทำให้ไม่เกิดการเรียนรู้หรือทำให้การเรียนรู้หยุดชะงักไป

ประการที่สอง นักเรียนมีการพัฒนาตนเองเพิ่มมากขึ้นในด้านของการสื่อสารภาษาอังกฤษ จะเห็นได้จากค่าเฉลี่ยด้านพัฒนาการเรียนของนักเรียนจากแบบสอบถามความพึงพอใจ ซึ่งนักเรียนเข้าใจบทสนทนาภาษาอังกฤษดีขึ้น สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้คล่องแคล่วขึ้น เลือกใช้คำศัพท์และสำนวนในการสื่อสารได้เหมาะสมกับสถานการณ์ และนักเรียนสามารถนำบทสนทนาภาษาอังกฤษไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ส่วนแล้วแต่มีประโยชน์ต่อนักเรียนเป็นอย่างมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของดวงทิพย์ โสฬสเสาวภาคย์ (2557 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาการพัฒนากิจกรรมสถานการณ์เพื่อเสริมสร้างความสามารถในด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร พบว่านักเรียนมีเจตคติต่อการใช้กิจกรรมสถานการณ์ในการเรียนรู้ในระดับมาก

ประการที่สาม นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งต่างๆ จากสถานการณ์ที่ครูจัดขึ้น มีการโต้ตอบเป็นคู่ทำ ให้เกิดการทํางานร่วมกัน จะเห็นได้จากค่าเฉลี่ยด้านกิจกรรมการเรียนการสอน จากแบบสอบถามความพึงพอใจ ซึ่งเป็นด้านที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการฝึกสนทนากับเพื่อนร่วมชั้น กิจกรรมการเรียน ส่งเสริมการสื่อสารโต้ตอบระหว่างคู่สนทนา เนื้อหาและความยากง่ายของกิจกรรมเหมาะสมกับนักเรียน ซึ่ง สอดคล้องกับ พิตรวลัย โกวิทวที (2550) กล่าวว่าในการดำเนินการสอนการสื่อสาร ควรเน้นกิจกรรมของ ผู้เรียนมากกว่ากิจกรรมของครู ให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายในสถานการณ์ต่างๆ ฝึกใช้ ความคิด สติปัญญา ความกล้าในการใช้ภาษาซึ่งมีผลให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ทางภาษาเพิ่มขึ้น ตลอดจน ส่งเสริมให้นักเรียนได้มีโอกาสในการสื่อสารให้ได้มากที่สุด เช่นการสนทนาโต้ตอบกับเพื่อนร่วมชั้น เพื่อที่ นักเรียนจะได้คุ้นชินกับภาษา

จากเหตุผลข้างต้นสรุปได้ว่า การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน การเรียนรู้มีบทบาทสำคัญในกระบวนการเรียนการสอน ทำให้นักเรียนมีโอกาสแสดงออกทางภาษาและ สามารถนำความรู้ที่มีมาใช้อย่างมีความหมาย โดยจุดมุ่งหมายของการจัดกิจกรรม มุ่งให้นักเรียนสื่อสารได้ ซึ่ง ทำให้นักเรียนเกิดความสนใจและกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ ฝึกฝน นอกจากนี้กิจกรรมทางภาษายังช่วยให้เกิด ความร่วมมือและความสัมพันธ์ที่ดีในห้องเรียน

ข้อค้นพบในการวิจัยครั้งนี้

ข้อค้นพบที่น่าสนใจในการวิจัยครั้งนี้

1. การที่ครูแก้ไขข้อผิดพลาดทางการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียน (Teacher - Correction) ในระหว่างที่นักเรียนสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์ทันที ช่วยให้นักเรียนเข้าใจความผิดพลาดของ ตนเอง และจดจำสิ่งที่ถูกต้อง อันนำไปพัฒนาการสื่อสารได้ (Marconsin, 2003 ; Ellis et al., 2001) แนว ปฏิบัตินี้สอดคล้องกับกรมวิชาการ (2552) กล่าวว่า ในขณะที่นักเรียนกำลังเล่นในสถานการณ์นั้นๆ ผู้สอน ควรติดตามอย่างใกล้ชิด เพื่อสังเกตพฤติกรรมการเล่นของนักเรียน ผู้สอนสามารถจดบันทึกข้อมูลที่จะเป็น ประโยชน์ต่อการเรียนรู้อันของนักเรียน แก้ไขสิ่งที่ผิดพลาด และให้คำปรึกษา

2. การเรียนด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษควรส่งเสริมให้นักเรียน เรียนรู้ผ่านช่องทางประสาทสัมผัส หลายๆ ทาง ไม่ควรเน้นการฟังและท่องจำเพียงอย่างเดียว ซึ่ง Dunn-Dunn (1978) ได้เสนอแนวคิดการสอน แบบ Multi modality environment คือการเรียนรู้แบบฟังฟังบริบท หรือสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ด้าน อารมณ์ ด้านสังคม ด้านร่างกาย และด้านเจตคติ เนื่องจากนักเรียนมีการรับรู้ที่แตกต่างกันออกไป บางคนชอบ เรียนรู้ด้วยการสังเกต บางคนชอบเรียนด้วยการสัมผัส หรือบางคนชอบเรียนด้วยการเคลื่อนไหวและลงมือ ปฏิบัติ เมื่อสิ่งแวดล้อมทางการเรียนมีความหลากหลาย นักเรียนจะสามารถเลือกวิธีการเรียนรู้ตามความชอบ และความถนัดของตนเอง นักเรียนที่ชอบงานเขียนก็จะเลือกที่จะเขียนบท นักเรียนที่ชอบการแสดงออกก็

เลือกที่จะเข้าร่วมกิจกรรมการสนทนาในทุกโอกาสที่มี การมีโอกาสได้เลือกจะทำให้ผู้เรียนเกิดความสุข และพร้อมที่จะเรียนรู้

นอกจากนี้ Multi modality environment หรือการเรียนรู้แบบพหุประสาทสัมผัส ยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเรียนรู้หลายช่องทาง ไม่ว่าจะเป็นการฟัง การอ่าน การเห็นภาพ การได้เคลื่อนไหว การปฏิบัติจริง สิ่งเหล่านี้ช่วยให้นักเรียนเกิดการจดจำคำศัพท์ใหม่ๆ และเก็บไว้ในความจำระยะยาว (long term memory) ได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้

1. ควรนำการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ไปใช้ในห้องเรียนให้มากขึ้น โดยเลือกใช้ตามความเหมาะสมเพื่อเป็นการสร้างบรรยากาศในห้องเรียนที่เน้นให้นักเรียนเป็นผู้ปฏิบัติ และเป็นศูนย์กลางในการเรียนการสอน ทำให้นักเรียนเกิดทัศนคติที่ดี และสามารถพัฒนาพฤติกรรมการสื่อสารได้ดียิ่งขึ้น อีกทั้งจะทำให้นักเรียนเกิดความคุ้นเคยกับการใช้ภาษาในการสื่อสาร และสามารถนำบทสนทนาที่ได้เรียนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

2. ก่อนที่จะมีการทดสอบวัดทักษะ ครูหรือผู้ที่เกี่ยวข้องควรสร้างบรรยากาศที่ส่งเสริมให้นักเรียนไม่เกิดแรงกดดันจนทำให้เกิดการวิตกกังวลก่อนทดสอบหรือในขณะที่กำลังทดสอบ การสร้างบรรยากาศอาจทำได้โดยไม่มีกรรมการสอบแบบสอบต่อหน้า (Face to face) หากแต่ใช้การบันทึกการสอบเป็นวิดีโอแล้วให้กรรมการให้คะแนนผ่านช่องทางนี้

3. การใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้อาจจะไม่เหมาะสมกับการสอนภาษาอังกฤษในบางด้าน เช่น การสอนหลักไวยากรณ์ เพราะการสอนหลักไวยากรณ์ต้องยึดหลักการอธิบายโครงสร้าง หรือ หลักการใช้จากครูผู้สอน ซึ่งต้องเน้นความจำและความเข้าใจของนักเรียนเป็นอย่างมาก

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาผลการพัฒนาทักษะการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้กับนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ เช่น ระดับ ประถมศึกษา ระดับอาชีวศึกษา ระดับอุดมศึกษา เป็นต้น

2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษกับรูปแบบการสอนแบบอื่น ๆ เช่น การสอนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูป หรือการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรม เป็นต้น

บรรณานุกรม

กรมวิชาการ. (2544). **หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน**. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

- กั้วล เทียนกัณฑ์เทศน์. (2540). การวัด การวิเคราะห์ การประเมินทางการศึกษาเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 2 . กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือเสริมกรุงเทพ.
- กศยา แสงเดช. (2545). บทเรียนสำเร็จรูป คู่มือการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แม็ค จำกัด.
- แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- จกกล ทองโฉม. (2555). ศัพท์เกี่ยวกับการประเมินผล. (ออนไลน์). แหล่งที่มา : gotoknow.org.
- ทีศนา แชมมณี (2552). ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นพเกา ณ พัทลุง. (2548). การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา. สงขลา : มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2537). การพัฒนาการสอน. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ปริญญา นิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ.
- ปรีชา ศรีเรืองฤทธิ์. (2536). การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการฟังการพูด เพื่อการสื่อสารและแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง การสอนโดยใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ประกอบ สถานการณ์จำลองและการสอนตามคู่มือครู. ปริญญา นิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พวงมณี ตันติวงศ์. (2550). ศึกษาการใช้สถานการณ์จำลองในการสอนภาษาอังกฤษท่องเที่ยว.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2530). การสร้างและพัฒนาแบบทดสอบ. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและวิจัยวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พิชิต ฤทธิจรูญ. (2547). การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 4. คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏพระนคร.
- พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร. สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เยาวลักษณ์ ลอยลิบ. (2547). ผลการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองที่มีต่อความสามารถด้านการระดม สุรัสวดี. (2535). กิจกรรมและสื่อการสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2546). การวัดผลการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กภาพสินธ์: ประสานการพิมพ์.
- สมบุรณ์ ตันยะ(2545). การประเมินทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

- สำนักคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ. 2551. **ตัวชี้วัดและหลักสูตร**
สุพิน บุญชูวงศ์. (2538). หลักการสอน . กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์
วิทยาลัยครูสวนดุสิต.
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532). การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม. พิมพ์ครั้งที่. กรุงเทพฯ :**
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล . (2540). วิธีสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.**
- Bartz, W.H. (1979). Testing Oral Communication in the Foreign Language Classroom. Virginia :**
The Centre for Applied Linguistic.
- Byrne, D. (1986). Teaching oral English. London : Longman.**
Cambridge: Cambridge University Press.
- Gillmer, V. B. (1965). Applied Psychology. New York : Mc Graw – Hill. 254-255**
- Harris, D.P. (1969). Testing English as a Second Language. New York : McGraw Hill.**
Harvard University Press.
- Herzberg, F., Mausner, B., Peterson, R., & Capwell, D. (1957). Job attitudes: Review of research**
and opinion. Pittsburg: Psychological Service of Pittsburg.
- Janet, Hilsdon. (1991). The Group Oral Exam Advantages and Limitations. Review of ELT**
Language.
- Jeffries PR.(2005). A framework for design, implement, and evaluation simulation used as teaching**
strategies.
- Jones, Ken. (1982). Simulation in Language Teaching. Cambridge: Cambridge University Press.**
- Kolb AY, Kolb D. (2005) Learning style and learning spaces: Enhancing experimental learning in**
higher education. Acad Manag Learn Edu J.
- Lave J, Wenger E.(1991). Situated Learning: Legitimate Peripheral Participation.**
- Morse, Nancy C. (1955). Satisfaction in the White Collar Job. Michigan: University of Michiqan**
Press.
- Oller, John W. (1979). English Testing at School. London : Longman Group Lte.**
- Oskamps, S. (1984). Applied Social Psychology. Englewook Cliffs. New Jersey : PrenticeHall.**
- Taylor, A.(1986). Communicating. Fourth edition. Prentice Hall International. Vygotsky LS.(**
1997). Mind in society: Development of higher psychological processes.